

Iris

Jako malá jsem se ráda dřívala přes takové kolečko z barevných sklíček, co nám viselo na okně a smála se červeně obloze, nebo modře trávě. Taky jsem ráda trávila čas s nejlepší kamarádkou v té jiné někde venku a něčemu se nehorázně smíjíc. Byly jsme jako sestry a měly si každá tajemství. Krom jednoho, máho, který se nesměla dozvědět.

„Ale proč bych já to vlastně nemohla vědět?“

Pokrčila rameny.

Zanedlouho já uměl nevlastní otec a odstěhovala se někam pryč.. Tak se zhroutily má sny o duze a lidi vlastně vůbec neznám.

Jo, to tajemství je hloupé a plné asi, ale přece jen bylo -

www.psanci.cz